UIT TER HAND TE KOOP

GEMEENTE VLIJTINGEN

1°) **Een BOUWLAND**

gelegen « in de Lippe » gekadastreerd sectie B n° 1088 voor eene grootte van 17 aren 20 cent reinende Jan Muyters-Nuleus; de gemeente Rosmeer; Jan Notelaers-Coenegrachts de Wed. en kinderen; en Herman Gastermans Sals.

2°) **Eene WEIDE**

gelegen terzelfder plaatse, gekadastreerd sectie B n° 1091/a voor eene grootte van 23 aren 60 cent. reinende de gemeente Rosmeer; Herman Gastermans-Sals van twee kanten en den weg.

3°) **Een BOUWLAND**

gelegen « op de Helle » gekadastreerd sectie C n° 103, voor eene grootte van 45 aren 90 cent., reinende Mevrouw Van der Heyden-Heckelers; Hugo Neven Meertens; Louis Rousseaux-Heckelers en Petrus Coenegrachts-Marres.

Voor verdere inlichtingen wende men zich ter studie van voernoemde notaris VAN ORMELINGEN.

Kantoor van Mter René DELVIGNE, Notaris te Tongeren.

OPENBARE VERKOOP

van

Onroerende Goederen

TE TONGEREN.

Op Dinsdag 1 September 1936, te *half drie* namiddag, ter herberge van Mr Camille Lunskens, Kruisstraat, te Tongeren, op verzoek der Kinderen LIMÈRE SERVAES, zal de notaris RENÉ DELVIGNE van Tongeren openbaarlijk verkoopen.

Stad Tongeren.

1°) **Een Huisgoed met Koer en Aanhang**, groot 55 centiaren, gelegen in de NIEUWSTRAAT, gekadastreerd sectie C nummer 850 g, reinende de straat, Baldewijns Henri, Doncet Robert en Indekeu Albert. — Dadelijk in bezit.

2°) **Een steenwand**, groot 38 aren 30 centiaren (9.01) gelegen in TONGERSVELD, sectie D n° 125 A reinende den Heerenweg, den Openbaren Onderstand, de Wed. Deploige en kinderen, en Bonaventure Lox.

In pacht bij J. Neijssen.

Dadelijk daaren, zal de notaris DELVIGNE, alsog verkoopen ten verzoeke van den heer J. MARCHAL te Hasselt:

STAD TONGEREN.

EEN NIEUWGEBOUWD

COMMERCIEHUIS

groot 46 centiaren, HOEK VAN MUNTSTRAAT EN PLEIN, reinende de Plein, Muntstr, en de HH. Cajot en Noëlus.

Dienstig voor allen handel.

Dadelijk in bezit

Los en vrij van lasten.

Voor alle inlichtingen zich te wenden tot notaris DELVIGNE, Luikerpoort, 12.

UIT TER HAND TE KOOP

STAD TONGEREN

EEN GROOT EN WELGELEGEN

HUISGOED

met aanhang en tuin, kunnende ook dienen voor greinhandel, metende 4 aren 15 centiaren, gelegen IN DE KORVERSTRAAT, reinende de straat, de wed. Hansen, de Grauwzusters en Michiels en kinderen.

Dadelijk in bezit.

UIT TER HAND TE KOOP

EEN SCHOON & WELGELEGEN

RENTENIERSHUIS

metende 2 aren 40 centiaren, begrijpende WONING met aanhoorigheden en tuin, gansch met muur omsloten, gelegen n° 50, Kielenstraat.

Voor alle inlichtingen zich te wenden Kielenstraat n° 50, of bij den Notaris René DELVIGNE, Luikersteenweg, 12, Tongeren.

Kapitalen te bekomen

tan uiterst voordeelige voorwaarden vanaf 4,25 ten honderd, ter studie van den notaris DELVIGNE, Luikersteenweg, 12, Tongeren.

Studie van Mter Paul NEVEN, Dokter in de Rechten, Notaris te Tongeren.

Om uit onverdeeldheid te geraken

OPENBARE EN DEFINITIEVE VERKOOP

van een

HUIS met TUIN

te TONGEREN

Dinsdag 1 September 1936, om 3 uren namiddag, te Tongeren, ter herberge van M. Jan Vanhove, Hoek van Broekberg, zal de Notaris Paul NEVEN, ten verzoeke van de kinderen van wijle den heer Hubert HOUBRIX-BOELEN van Tongeren, publiek ten meestbiedende en definitief verkoopen:

Stad Tongeren.

Een welgelegen HUIS, uitmakende TWEE WONINGEN met herbergplaats, hof en aanhoorigheden, kegelbaan als invaart, gelegen op den Hasselt-schensteenweg Nr 203, ter plaatse genaamd « Geebroek » kadaster sectie A nr 98 f, groot 3 aren 30 centiaren; reinende Mad. wed. Palmans-Wilderjans, MM. H. Stoffels-Croughs, H. Houbrix-Baillien en den steenweg van Tongeren naar Hasselt.

Bewoond door MM. Hubert Houbrix-Baillien en Jean Smellenberg.

Tegen den **geboden inzetprijs van fr. 10.500.**

Los en vrij van lasten.

Om verdere inlichtingen zich wenden ten kantore van bovengenoemden Notaris Paul NEVEN.

Om uit onverdeeldheid te geraken

OPENBARE VERKOOP

van een

HUIS MET TUIN

gelegen te RIXINGEN.

Maandag 7 September 1936, om 3 uren namiddag te TONGEREN, ter herberge van M. Fano TIMMERMANS-SOUVERYNS, op den Bilsersteenweg, ten verzoeke van de kinderen Christ een STEFFELS JORISSEN van Rixingen zal de Notaris Paul NEVEN, publiek ten meestbiedende verkoopen:

Gemeente Rixingen.

Een HUIS met Tuin en aanhang, groot 4 aren 10 centiaren, gelegen « In het dorp » gekadastreerd sectie B nr 531 E; reinende M. Lycops-Raskin de kinderen, Raskin-Jaspers-Renson-Molenaers, Putmans-Renson en Thys Proesmans en kinderen.

Ingenottreding binnen kort.

Los en vrij van lasten.

Voor inlichtingen zich wenden ten kantore van bovengenoemden Notaris Paul NEVEN.

OPENBARE VERKOOP

VAN EEN SCHOON & NIEUWGEBOUWD

Huis met Tuin & Bouwplaats

gelegen te TONGEREN

Donderdag 10 September 1936, om 3 uren namiddag te Tongeren, ter herberge van den heer LEOPOLD SAUVAGE, Statielaan, zal de notaris Paul NEVEN ten verzoeke van den heer Frans KETELSLEGERS-COURTEJOIE van Tongeren, publiek ten meestbiedende verkoopen:

Stad Tongeren.

EEN SCHOON EN NIEUWGEBOUWD **Huis met alles aanhang Stallen, Tuin en Bouwplaats**, hebbende eene gevelbreedte van 5 m. 73 cm., groot te samen 9 aren 35 centiaren, gelegen in de *Brie Kruisenstraat Nr 175*, ter plaatse genaamd « Gasthuisveldje » kadaster sectie A nummers 411 E en 411 F; reinende MM. Roelands Fourier, Sluismans Desaer, de Commissie van Openbaren Onderstand en de Kerkhofstraat.

Beweond door den eigenaar.

Ingenottreding binnen kort.

Dit huis heeft op het gelijkvloers twee plaatsen van 4 x 4, keuken, achterkeuken, veranda en koer; op het verdiep, 3 slaapkamers, zolder, groote stallen. Het is voorzien van waterleiding, regenwaterbak en electrieklicht in alle plaatsen.

Naar verlangen der liefhebbers kan dezen eigendom in *TWEE LOTEN* opgeroepen worden, als volgt:

1. Het HUIS met stallen, aanhoorigheden en tuin.

2. De BOUWPLAATS op eene gevelbreedte tegen de straat van 5 m. 73 cm. en op de geheele diepte.

Los en vrij van lasten.

Voor inlichtingen zich wenden ten kantore van bovengenoemden notaris PAUL NEVEN.

UIT TER HAND TE KOOP

STAD TONGEREN.

EEN SCHOON & WELGELEGEN

HUIS met Magazijn als Garage

paardenstal en tuin, dienstig voor allen handel en bedrijf, gelegen « Op den Bilsersteenweg » groot te samen 6 aren 30 centiaren, bewoond door den eigenaar M. L. WILMANS-TELENS, met ingenottreding binnen kort.

Voor inlichtingen zich wenden ten kantore van den notaris Paul NEVEN.

Hoofdpijn, zenuwpijn, pijnlijke maandstonden, koorts, griep, rheumatiekpijnen.

"HET WIT KRUIS"

De koker van 24 tabletten . . 11 fr.
De doos van 8 poeders . . 4 -
" 24 " . . 11 -
" 48 " . . 20 -

helpt werkelijk

BELGISCH PRODUCT AFGEEND EN GOEDKOOP

In alle Apotheken

Dia

DE POMP DER TOEKOMST

Eene enkele pomp voor verscheidene oiseernen.

Zuigt alles op, is uiterst geschikt voor den LANDBOUW, dient voor WATER- en BEIRPOMP.

DEBIT: 5.000 tot 24.000 liters per UUR.

Kan *op kar* geleverd worden.

Op vraag, elke pomp 4 WEKEN OP PROEF — WAARBORG — GEMAK VAN BETALING

AGENTEN ZIJN OVERAL GEVRAAGD — Vraagt prijscourant

S.A. ATELIERS DES POMPES DIA Tél. 170.09, 125, B^d CONSTITUTION LUIK 193

DRINKT NA KRACHTINSPANNING

BYRRH

VERSTERKENDE LIKEURWIJN

MENGELWERK VAN « DE POSTRIJDER »

— 7 —

Het Testament van den Vrek

Het licht boven de tafel scheen meer op glimmend porselein, keurig gepla tst op een fijn damasten tafelkleed en op een lamscotelet, die zachtjes in 't midden van een grooten zilveren schotel lag. Toen het [illegible] aardappel, die eenzaam rustte in een om[illegible] olive schilderij tooonde het op een gebeeldhouwd mahoniehouten buffet, een klein, iewat vlekkerig, doodgewoon rood zuipeltje, den eenigen inhoud van een prachtige fruitschaal.

Dit waren de dingen, die de bijzondere aandacht van Eleanor hadden, want zij had honger. Zij begon echter ook dingen op te merken in die vreemde huishouding, die net door de ouderwetsche gaslamp aan het licht werden gebracht. Toen zij de cotelet en den aardappel verorberd had, en de schil van den appel uit haar vingers neerviel en in rode kronkels terecht kwam op een kristellen bord, zei ze plotseling:

— Dennis!

— Ja, juffrouw? antwoordde Dennis, verschrikt door haar toon.

— Ge ziet er tegenwoordig zoo vertrooid uit, zei ze hem. Heeft ge soms iets op uw hart?

— Ja, juffrouw — nee, juffrouw, stotterde hij.

Zij glimlachte peinzend, en liet het lemmet van haar fruitmes om een bruine plek in de wang van den appel gaan.

Dennis had met Ann gesproken over het bleeke gezicht en de treurige oogen van juffrouw Eleanor. Hij had waarheid gezegd zij was bleek, en er stonden donkere kringen om haar blauwgrijze peinzende oogen. Dit waren echter geen blijken van lichamelijke zwakte. Zij was pas drie-en-twintig en zat praktisch gevangen in het kasteel van een reus. Zij hongerde — naar voedsel en naar gezelschap.

Ruim een half jaar geleden was zij in Frankrijk als verpleegster geweest. Toen had zij, met onbegrijpelijke vertragingen, een telegram ontvangen, waarin haar bericht werd, dat haar moeder overleden was, en dat oom Jasper het beheer op zich had genomen van de nalatenschap. Zij had nooit meer geweten, of die moest nogal groot zijn, maar oom Jasper deelde haar mede, dat er niet eens genoeg was om de begrafeniskosten te betalen.

Klagend had hij haar verzocht, het meubilair en de twee bedienden uit haar huis in Denver naar New-York over te brengen zij waren daar zelfs al, toen zij terugkeerde — en bij hem in huis te komen. Zij had geen andere bloedverwanten, en over oom Jasper had zij slechts zelden en vaag hooren spreken; maar kort na haar aankomst kwam zij tot de ontdekking, dat haar oude oom geen andere erfgenamen had dan haar; de eenige mannelijke erfgnaam was in Frankrijk gesneuveld in een heldhaftigen strijd met een Duitsch vliegtuig.

In 't begin had zij zich verbeeld, dat zij een dochter zou kunnen zijn voor dien eenzamen ouden man, die zoo dringend verzorging noodig had, en was zij bereid, hem de genegenheid te gunnen, die zij zoo overvloedig had geschenken aan haar moeder. Zij stond verteld over de ongezonde atmosfeer in het huis en over de onhygiënische leven wijze van den ouden man, en zij deed haar best, in beide opzichten verbetering te lewerken. De ontgoocheling kwam echter al vaug. Hij wees iedere toenadering af en bleef zich maar steeds klagen over den dood van Charles, den laatsten mannelijken sprut der familie Bowen.

Niet dat hij zooveel van Charles hield. Hij had nooit van iemand gehouden, en trouwens hij had dien jongeman nog nooit gezien. Op bezoek van zijn bloedverwanten was hij nooit geweest; hij vertrouwde de beweegredenen van zulke vriendelijkheden niet. Maar nu hij wachtte op een oproep, die, naar hij met grond meende, spoedig en plotseling komen moest, een oproep, waar hij vooral tegen opzag, omdat hij daardoor zou moeten scheiden van zijn bezit, nu was de gedachte hem ondraagelijk, dat het geld van een Bowen niet in het bezit zou komen van iemand, die den naam Bowen droeg.

Hij had Eleanor onder zijn dak geduld, en hij had Dennis en Ann order gegeven, haar van het noodige te voorzien. Maar hij had stilzwijgend te verstaan gegeven, dat het daar dan ook bij moest blijven. Toen hij dan ook, de laatste paar weken, op zijn kamer had moeten blijven, had zij elders in huis haar eenzaam leven geleid.

Tot voor een maand had zij het stoffelijk bekeken, niet zoo slecht gehad. Maar toen was plotseling Charles als het ware uit den doode verrezen, en daarmee was er een volslagen verandering in den toestand gekomen. De oude man wou haar daarna hoe eenmaal niet meer zien. Hij werd hoe langer hoe zwakker, en buiten den dokter en Dennis wou hij niemand bij zich hebben dan zijn neef. Om nog maar meer bij elkaar te schrapen voor Charles, ging hij hoe langer hoe meer knibbelen op het gedrag, dat hij aan levensonderhoud van zijn nicht besteedde. Het verre van ruime zakgeld dat hij haar in het begin gegeven had, gaf hij hoe langer hoe minder, en eindelijk in 't geheel niet meer.

Charles was het met dezen toestand volstrekt niet eens, en drong er herhaaldelijk bij haar op aan, dat zij een toelage van hem zou aanvaarden. Hij deelde haar mede, dat oom Jasper, al voldeed hij overigens aan al zijn wenschen, hem niet eens scheen te verstaan, als hij aandrong op wat grooter vrijgevigheid jegens het meisje. Maar al werd Charles hoe langer hoe vriendelijker tegen haar, oom Jasper handhaatde het evenwicht, door zich steeds gieriger en ongenaakbaarder te toonen.

Zij was Charles wel dankbaar — probeerde het ten minste te zijn. Zij scheld zichzelf uit voor jaloersche feeks, omdat zij er zichzelf niet toe kon krijgen, zijn aangeboden vriendschap hartelijk te beantwoorden. Er was iets in zijn persoonlijkheid, dat haar afstiet — iets, dat zij zelf niet nader aan kon duiden. Zij kon hem nog vaag voorstellen, zoeals zij hem gekend had in hun kinderjaren — een aardig kereltje met sprekende bruine oogen. Haar geweten eischtte, dat zij haar afkeer zou overwinnen, maar haar instinct bleef koppig. Zij vermoed hem dus, zooveel zij maar kon, want slechts met de grootste zelfbeheersching gelukte het haar, niets te laten blijken van haar afkeer.

Bovendien was hij den laatsten tijd begonnen haar het hof te maken. De toestand werd onhoudbaar, al genoot zij dan zoogenaamd de bescherming van haar oom. Nu was ook dit veranderd. Het zwakke hart van den ouden Jasper had vele dagen langer volgehouden, dan de dokter voorspeld had; hij was plotseling opgeleefd en op reis gegaan. Welke gevolgen had dit voor haar? Het was hoog tijd, dat zij eens rustig ging nadenken over haar toestand.

Dennis had haar al een poosje een vingerkom voorgehouden, voor zij het bemerkte. Met een schrikbeweging doopte zij haar vingers in het water en terwijl zij ze afdroogde aan haar servet, keek zij Dennis met een onderzoekenden blik in het gelaat.

— Wat zegdet ge, Dennis? vroeg zij.

— Niets, juffrouw. Ik heb niets gezegd, juffrouw, antwoordde hij.

— Ge hebt wel wat gezegd, sprak zij hem tegen, zonder haar blik van zijn gelaat af te wenden. Ik vroeg, of ge soms iets op uw hart had en toen zegdet ge: Ja juffrouw — neen, juffrouw. Is het niet zoo?

— Ja, juffrouw — nee, juffrouw, stamelde de huisknecht verlegen. Hij probeerde buiten het bereik van haar oogen te komen en liet een servet vallen. Het oprapen duurde heel lang.

Eleanor was geen middeleeuwsche maagd, die in een kerker binnen eene slotgracht lag te kwijnen, maar eene zeer moderne, energieke vrouw. Zeer vermoed was zij van haar werk aan den overkant van den Oceaan teruggekeerd en haar schijnbare gelatenheid, sinds zij terug was, kwam voort uit de vermoeienis van haar menschlievend werk, en was geenszins een trek van haar karakter. Nu was zij in omstandigheden geraakt, die haar niet vrij van gevaar leken; zij voelde dan ook, dat zij op de een of andere manier moest optreden. Hoe zij moest optreden, wist zij niet; maar omtrent het oogenblik waarop zij beginnen moest, was er in haar geest niet de minste twijfel. Dat oogenblik was nu. Dennis had zij bij de hand, dus begon zij met hem.

— Dennis, vroeg zij op goed geluk af, ik om maar een aanknoopingspunt te hebbe hoe heeft oom Jasper 't gemaakt onde weg naar de statie?

Dennis bewoog langzaam het hoofd he en weer, voor hij antwoordde.

— Als iemand me gisteren verteld hs dat hij vandaag uit zijn bed zou kome zei hij bedachtzaam, zou ik gezegd he ben, dat hij loog. Ik kan u alleen maar ze gen, dat hij in den trein gestapt is, ju frouw. Wie weet of hij er ooit nog uitkom

— Waarom zou hij eigenlijk zoo plots ling op reis zijn gegaan, met zoo'n slec te gezondheid en zonder toestemming vi den dokter? ging zij voort.

— Dat zou ik u waarlijk niet kunn zeggen, juffrouw Eleanor. Ik begrijp h ook niet. Sinds meneer Charles terug doet hij zoo vreemd, dat ik hem de hel van den tijd niet herken bijna — als hem ten minste ooit gekend heb in die a maanden, dat ik hem bediend heb. H stond maar steeds meewarig met het hoo te schudden.

Zij keek een beetje ontsteld naar hem

— Wat bedoelt ge daar eigenlijk me dat ge hem niet herkent? vroeg zij.

— Ja, dat kan ik slecht uitleggen, an woordde hij, en hij ging met de hand ov het voorhoofd. Ik begrijp er zelf niets va Ik heb alleen den heelen dag zoo'n vreem gevoel gehad dat hij 't zelf niet was, die ik bediende, maar heel iemand ander ledere hond kent zijn eigen baas en da heeft hij dan later heusch niet over te pi keren — en nu loop ik... Hij brak den z af en keek naar den muur tegenover hes Twee later ging hij voort: Ik geloof d het portret het doet.

— Het portret! zei Eleanor, hem na.

Haar verbaasde blik volgde den zijne en bleef rusten op het portret, waarin Dennis zijn voorgevoel belichaamd zag. Z bleef er naar staren herinnerde zich de heldenmoed van haar vader: glimlache had hij op het dek van de Titanic gestas nadat hij de laatste reddingsboot had he pen vullen en vroolijk had hij, ten s scheid, met zijn pet gezwaaid, toen h bleek, dat er voor hem geen plaats me was.

(Wordt vervolgd)